

СТАЦІОНАРНІ ІНЖЕНЕРНО-ЗАХИСНІ СПОРУДИ ДЛЯ ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ У ПОЛЬОВИХ УМОВАХ

STATIONARY ENGINEERING AND PROTECTIVE STRUCTURES FOR COMBAT OPERATIONS IN THE FIELD

*Курсанти (II рівня навчання) А. О. Романенко, Б. П. Свідерко,
науковий керівник к.т.н., доц. В. О. Табуненко*

Харківській національній університет Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба, м. Харків

Анотація. Розглянуто проблему створення стаціонарних інженерно – захисних споруд потрібних для тривалого ведення бойових дій в польових умовах.

Ключові слова: інженерно-захисні споруди, спеціальне обладнання, район ведення бойових дій.

Annotation. The problem of creation of stationary engineering - protective constructions necessary for long conducting of military operations in field conditions is considered.

Key words: engineering and protective structures, special equipment, area of hostilities.

Вступ. Стаціонарні інженерно-захисні споруди (СІЗС) на Україні з'явилися відносно недавно у зв'язку з необхідністю протистояти агресії на сході України. Сім років назад в масовій кількості їх почали обладнувати, як найбільш економічно-раціональні споруди для тривалого перебування та ведення бойових дій військовослужбовцями Збройними Сил України у польових умовах.

Актуальність. З початку бойових дій на сході України стали потрібні інженерно-захисні споруди, повно профільні окопи, продумані сектори обстрілів, вогнева підтримка сусідів. Не маючи досвіду в інженерно-захисних спорудах виникає потреба розроблювати та будувати такі споруди з урахуванням комфортності для ведення бойових дій.

Інженерно-захисні споруди. На той час на Україні не існувало спеціальних типових проектів та рекомендацій по їх виготовленню, та СІЗС возводилися на свій розсуд, та з підручного матеріалу. Більшість таких споруд мала наступні недоліки:

- матеріали з яких вони були зроблені не розраховані на сучасне важке озброєння противника, що приводило до втрат особового складу;

- більшість споруд має недостатню комфортність для тривалого ведення бойових дій та несення служби військовослужбовцями у польових умовах [1];

- відсутність можливості ведення кругової оборони зі споруди та інші.

Виникла також необхідність масового створення блокпостів - спеціального обладнання в інженерному відношенні місце або ділянці місцевості, на якій необхідно виконувати службово-бойові завдання (СБЗ) підрозділу, призначеному для безперервного контролю за рухом транспорту і людей на дорогах, в'їздах (виїздах) до населених пунктів, під час блокування (ізоляції) району надзвичайного стану, району проведення спеціальної операції, або району ведення бойових дій.

Основними СБЗ підрозділу на блокпосту є [2]:

- ведення розвідки (шляхом спостереження, опитування місцевих жителів);
- перевірка транспорту, що рухається через блокпост, на наявність заборонених предметів та речовин (зброя, боєприпаси, вибухівка тощо);
- перевірка людей, що рухаються через блокпост (наявність документів);
- тимчасове обмеження (заборона) руху транспорту та/або людей.

Правовою основою обладнання блокпосту та несення служби на ньому є Закони України «Про правовий режим воєнного стану», «Про правовий режим надзвичайного стану», «Про боротьбу з тероризмом». На кожний блокпост для несення служби призначається начальник (командир), йому підпорядковується весь особовий склад підрозділу у завідомо встановленій кількості, що несе службу тривалий час, та має право застосовувати відповідно до чинного законодавства України зброю та спеціальні засоби [2].

Місце обладнання блокпосту вибирається так, щоб пост неможливо було об'їхати (обійти), наприклад, біля залізничного переїзду, поблизу ділянки дороги з високими схилами, глибокими кюветами тощо. Місцевість навколо блокпосту повинна бути відкрита і добре проглядатися. Блокпост обладнується в інженерному відношенні (використовуючи бетонні блоки, мішки з піском, колючі дроти тощо), засобами примусової зупинки автотранспорту, посилюється бронетехнікою. Для виконання СБЗ особовий склад підрозділу, що залучається до несення служби на блокпосту, забезпечується із розрахунку: зброєю згідно з визначеним штатом; засобами індивідуального захисту (бронежилет, шолом) на кожного військовослужбовця; півтора боєкомплекту на кожний вид зброї відповідно до вимог наказів та потреб: приладами нічного бачення – 3 шт.; тепловізорами – 3 шт.; відеореєстраторами – 1-2 шт.; 30 мм реактивними патронами освітлювальними – 150 шт.; 30 мм сигнальними патронами червоного вогню – 30 шт.; 30 мм сигнальними патронами зеленого вогню – 30 шт.

Висновок. В доповіді було приведено аналіз недоліків існуючих СІЗС, та обґрунтовано необхідність проведення спеціальних досліджень по їх раціональному обладнанню та типовому покращенню для тривалого несення служби військовослужбовцями ЗСУ в польових умовах. Запропоновано пропозиції по покращенню захисних можливостей та підвищенню комфортності для особового складу з урахуванням сучасних НАТОвських стандартів та власних ініціативних розробок.

ЛІТЕРАТУРА

1. <http://tsn.ua/ukrayina/viyskovi-kazhut-scho-na-bahmutci-duzhe-mozhlive-povtorennia-istoriyi-z-otochennyam-blokpostiv-nacgvardiyi-388896.html>
2. Інструкція з обладнання блокпоста та організації служби особовим складом. Затверджена наказом командувача НГУ від 04.09.2014 № 258.